

บันทึกการประชุม
คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๓๑๐
วันจันทร์ ที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐
ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

กรรมการผู้มาประชุม คือ

๑. นายมีชัย ฤทธิพันธุ์	ประธานกรรมการ
๒. นายสุพจน์ ไชยรุ่งเรือง	รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายอภิชาต สุขคานทร์	รองประธานกรรมการ คนที่สอง
๔. นายนรชิต สิงหเสนี	โழกกรรมการ
๕. นายอุดม รัชดาภิเษก	โழกกรรมการ
๖. นางกีรติมา สมวงศ์	กรรมการ
๗. นางจุรี วิจิตรวาทการ	กรรมการ
๘. นายชาติชาย ณ เชียงใหม่	กรรมการ
๙. นายธิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย	กรรมการ
๑๐. นายเฉียรชัย ณ นคร	กรรมการ
๑๑. นายประพันธ์ นัยโภวิท	กรรมการ
๑๒. นายภัทระ คำพิทักษ์	กรรมการ
๑๓. นายภูมิรัตน์ ทักษิณวงศ์	กรรมการ
๑๔. พลตรี วิระ โรจนวัศ	กรรมการ
๑๕. นายศุภชัย ยavagepong	กรรมการ
๑๖. นายอมร วนิชวัฒน์	กรรมการ
๑๗. นายอัชพร จารุจินดา	กรรมการ
๑๘. พลเอก อภิรักษ์ เจริญพาณิช	กรรมการ
๑๙. นายปกรณ์ นิลประพันธ์	เลขานุการกรรมการ คนที่หนึ่ง

กรรมการผู้ไม่มาประชุม คือ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง

(ลาการประชุม)

ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

สำนักงานเลขานุการสภาพัฒนาฯ

นายนาถ ดวงวิชัย

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานประธานรัฐสภา

ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

นายเจษฎ์ โภณะวนิก

ผู้อำนวยการประจำตัวกรรมการ

๑. นางสุภัตรา เชื้อรอต

๒. นางชื่นสุมน นิวาทวงศ์

๓. นางสาวธิติพร วิชัยธนพัฒน์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายวิชญ์พล ฉวีวรรณ

นักกฎหมายกฤษฎีกาอำนวยการ

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

เมื่อกรรมการมาครบองค์ประชุมแล้ว ประธานกรรมการได้กล่าวเปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม

คณะกรรมการมีมติเลื่อนรับรองบันทึกการประชุม

(บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๒๐๑ วันจันทร์ ที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงครั้งที่ ๓๐๙ วันอังคาร ที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ อยู่ระหว่างการตรวจทานของคณะกรรมการพิจารณาตรวจสอบบันทึกการประชุมและรายงานการประชุม)

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา

พิจารณาแนวทางการจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม นายประพันธ์ นัยโภวิท กรรมการ ในฐานะประธาน อนุกรรมการติดตามและรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ แจ้งต่อที่ประชุมว่า คณะกรรมการติดตามและรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ได้ประชุมร่วมกับคณะกรรมการติดตามและรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้ประธานร่วมกับคณะกรรมการติดตามและรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ที่บัญญัติว่า “ให้ดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาพัฒนาฯตามรัฐธรรมนูญนี้ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๖๗ (๑) (๒) (๓) และ (๔) มีผลใช้บังคับแล้ว” ระยะเวลาดังกล่าวรวมถึง

ระยะเวลาประกาศผลการเลือกตั้งหรือไม่ ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันยังพิจารณาประเด็นดังกล่าว ไม่แล้วเสร็จ และมีกำหนดนัดพิจารณาอีกครั้งในวันพุธ ที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ โดยได้มอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสืบคันบันทึกเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

นางชินสุมน พนิวัฒน์ ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แจ้งต่อที่ประชุมว่า มีข้อหารือจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าภายในหลังรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ใช้บังคับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งสำเนาที่เกี่ยวกับเรื่องการทุจริตในภาครัฐไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการต่อไป โดยมอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเฉพาะการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับต่ำกว่าผู้อำนวยการกองเท่านั้น คณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงหารือว่าอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นอำนาจหน้าที่ตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติมาตราการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องดำเนินการตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในหลักการบริหารประเทศ ฝ่ายบริหารมีอำนาจในการตั้งหน่วยงานเพื่อตรวจสอบการทุจริตได้ แต่การกระทำดังกล่าวไม่ได้ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีที่จะตรวจสอบเรื่องดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง แม้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมาตราการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็มีหน้าที่และอำนาจตามมาตรา ๒๓๔ ของรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐ ทั้งนี้ ควรตอบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่า คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจในการพิจารณาปัญหาข้อกฎหมาย ดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. ควรสอบถามไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายเรียรชัย ณ นคร กรรมการ สอบถามว่า ตามที่บัญญัติในมาตรา ๒๓๔ (๒) ของรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐ หมายความว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้นเช่นไรอีก

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ วรรคสอง กำหนดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดังนั้น อาจกำหนดได้ว่ามอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับต่ำกว่าผู้อำนวยการกองเท่านั้น

ต่อจากนั้น ที่ประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาเอกสารความเห็นประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ของนายจรัส ภักดีธนากร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เรื่อง กรอบวิธีพิจารณาในระบบไต่สวน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑. ให้ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีไปตามหลักการพิจารณาคดีในระบบไต่สวน โดยให้ศาลมีหน้าที่บริหารจัดการคดีให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและเป็นธรรมแก่คู่กรณีทุกฝ่าย เพื่อให้สามารถถวิณจฉัยข้อหาดคดีไปตามอำนาจหน้าที่และสิทธิเสรีภาพห่วงคู่กรณีและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยไม่ถือความบกพร่องหรือผิดพลาดในทางวิธีพิจารณามาเป็นเหตุแห่งการแพ้ชนะกัน

ในกรณีที่มีข้อผิดพลาดหรือบกพร่องทางวิธีพิจารณาเกิดขึ้น ให้ศาลสั่งให้ผู้ที่รับผิดชอบทำการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาและเงื่อนไขที่สมควรแก่กรณี เว้นแต่จะเป็นการกระทำโดยไม่สุจริต หรือละเลยเพิกเฉยไม่ทำการแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามคำสั่งศาล หรือทำให้เสื่อมเสียแก่การอำนวยความยุติธรรมของศาล ก็ให้ศาลพิจารณาสั่งการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักนิติธรรม โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ และความ公正สากลของประชาชนโดยส่วนรวม

ในการปฏิบัติหน้าที่หรืออำนาจของศาล ให้พนักงานคดีรัฐธรรมนูญทำหน้าที่ช่วยเหลือศาลตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือตามที่ศาลมอบหมาย

๒. ในการวินิจฉัยปัญหาข้อเท็จจริง ให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานได้ทุกประเภท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติห้ามรับฟังไว้โดยเฉพาะ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในคดีนั้น

การนำสืบพยานหลักฐานของคู่กรณี ถึงแม้มีข้อผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากขั้นตอน วิธีการ และกรอบเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ก็ให้ศาลรับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดีได้ แต่ต้องให้อcasแก่คู่กรณีฝ่ายอื่นในการนำสืบพยานหลักฐานหักล้าง หรือทำลายน้ำหนักพยานหลักฐานที่นำสืบโดยความผิดพลาดนั้นได้ และศาลมจะต้องวินิจฉัยน้ำหนักของพยานหลักฐานดังกล่าวด้วยความระมัดระวัง

ในกรณีที่พยานหลักฐานที่คู่กรณีนำสืบต่อศาลยังไม่เพียงพอที่จะพิสูจน์ความจริงในคดีได้ หรือมีมูลกรณีให้ตรวจสอบสัยได้ว่าข้อเท็จจริงที่คู่กรณีฝ่ายใดแหลงรับต่อศาล จะไม่ถูกต้องตรงตามความจริง ให้ศาลมีหน้าที่ตรวจสอบ แสวงหา และไต่สวนพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถวินิจฉัยข้อเท็จจริงได้ถูกต้องตรงตามความจริง

๓. เมื่อศาลมีกำหนดประเดิมแห่งคดีแล้วให้แจ้งคู่กรณีทุกฝ่ายได้ทราบ และมีโอกาสคัดค้านหรือเสนอความเห็นเป็นอย่างอื่นได้ ให้ศาลรับฟังข้อคัดค้านและความเห็นของคู่กรณีและพิจารณาบททวน และปรับแก้ให้ถูกต้องตามความจำเป็นและสมควรแก่กรณี เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศไทยและการอำนวยความสะดวกด้านกฎหมาย

หากคุณฝ่ายใดติดใจคัดค้านประเด็นแห่งคดีที่ศาลกำหนด ให้ทำคำคัดค้านเป็นหนังสือยื่นต่อศาลภายในสามวันนั้นแล้วนัดได้รับทราบประเด็นที่ศาลกำหนด มิฉะนั้นให้อภิว่าไม่ติดใจคัดค้าน

เมื่อศาลได้รับคำคัดค้าน ให้ศาลพิจารณาบททวนและทำคำสั่งภายในเจ็ดวันนับแต่ได้รับคำคัดค้านโดยมีเหตุผลประกอบการสั่งนั้นด้วย

๔. ในการทำคำวินิจฉัย นอกจากการวินิจฉัยไปตามประเด็นแห่งคดีแล้ว ให้ศาลมีอำนาจยกข้อกฎหมายที่เกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน รวมทั้งข้อเท็จจริงที่จำเป็นสำหรับการวินิจฉัยข้อกฎหมายดังกล่าวด้วย โดยให้ศาลตรวจสอบ แสวงหา และไต่สวนพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อใช้วินิจฉัยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าว

เมื่อได้ลงมติวินิจฉัยประเด็นแห่งคดีไปตามวาระหนึ่งแล้ว หากมีความจำเป็น หรือเหตุอันสมควรให้ศาลมีอำนาจกำหนดวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวเนื่องกับคำวินิจฉัยไปด้วย เพื่อให้คู่กรณีและผู้ที่ถูกผูกพันตามคำวินิจฉัยของศาลสามารถปฏิบัติต่อที่ต้องตามคำวินิจฉัยของศาล

นายประพันธ์ นัยโภวิท กรรมการ กล่าวว่า ครอบวิธีพิจารณาดังกล่าวเป็นครอบวิธีพิจารณาในระบบไต่สวน เรื่องหนึ่งที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ คือ การกำหนดให้โอกาสแก่คู่กรณีฝ่ายอื่นในการนำเสนอพยานหลักฐานหักล้าง หรือทำลายน้ำหนักพยานหลักฐานที่นำสืบโดยความผิดพลาดได้ และศาลจะต้องวินิจฉัยน้ำหนักของพยานหลักฐานดังกล่าวด้วยความระมัดระวัง ซึ่งอาจนำเรื่องดังกล่าวไปบัญญัติเพิ่มเติมในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ก็ได้

นายสุพจน์ ไชยมุกดาว รองประธานกรรมการ คณที่หนึ่ง ในฐานะประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษา หลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. กล่าวว่า ในข้อ ๓ เมื่อศาลมีกำหนดประเด็นแห่งคดีแล้วให้แจ้งคู่กรณีทุกฝ่ายได้ทราบ และมีโอกาสคัดค้านหรือเสนอความเห็นเป็นอย่างอื่นได้ ถือว่าเป็นเรื่องใหม่ซึ่งจะช่วยในการอำนวยความสะดวกมากยิ่งขึ้น และในข้อ ๔ ให้ศาลมีอำนาจกำหนดวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวเนื่องกับคำวินิจฉัยไปด้วยก็เป็นเรื่องใหม่ที่เป็นประโยชน์ เพราะจะทำให้มีต้องศึกษาเมื่อคำวินิจฉัยอย่างไรและต้องมีวิธีปฏิบัติอย่างไร

ประธานกรรมการกล่าวว่า ควรนำกรอบวิธีพิจารณาในระบบใต้ส่วนนี้สอบถามไปยังผู้แทนศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่ามีความเห็นอย่างไร หากจะนำมากำหนดในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

นายประพันธ์ นัยโภวิท กรรมการ กล่าวว่า เรื่องกรอบวิธีพิจารณาในระบบใต้ส่วนนี้ น่าจะมุ่งเน้นให้นำไปใช้กับศาลรัฐธรรมนูญ หากจะนำไปบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่เป็นคดีอาญาอาจจะกว้างเกินไป

ประธานกรรมการกล่าวว่า ในกรณีนำไปบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จะไม่ได้นำไปใช้ทั้งหมดโดยต้องพิจารณาตามความเหมาะสมซึ่งอาจมีการลดทอนในบางเรื่อง

นายสุพจน์ ไชยมุกดาว รองประธานกรรมการ คณที่หนึ่ง ในฐานะประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษา หลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. สอดคล้องว่า กรอบวิธีพิจารณาในระบบใต้ส่วนที่เสนอมาเนี้ยจะนำไปบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญด้วยหรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า ควรจะนำไปบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญด้วย

จากนั้น ที่ประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ในร่างมาตรฐานที่คณะกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ปรับปรุงเนื้อหาแล้ว โดยเริ่มพิจารณาตั้งแต่ร่างมาตรฐาน ๒๖/๑ เป็นต้นไป สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

มาตรา ๒๖/๑

“มาตรา ๒๖/๑ ในคดีเรื่องใด หากมีปัญหาข้อกฎหมายที่ศาลฎีกาเคยวินิจฉัยไว้แตกต่างกัน ผู้พิพากษาคนหนึ่งคนใดในองค์คณะพิจารณาคดีนั้นหรือประธานแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกาจะเสนอประธานศาลฎีกานะเพื่อพิจารณาให้มีการวินิจฉัยปัญหานั้นโดยที่ประชุมใหญ่ได้

เมื่อที่ประชุมใหญ่มีคำวินิจฉัยในเรื่องหรือประเด็นได้ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้องค์คณะพิจารณาคดีวินิจฉัยหรือมีคำพิพากษาในเรื่องหรือประเด็นนั้นไปตามคำวินิจฉัยของที่ประชุมใหญ่”

ประเด็นการพิจารณา

นางชื่นสุมน นิวาทวงศ์ ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า คณะอนุกรรมการได้ปรับปรุงเนื้อหาร่างพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำเนินการเมือง พ.ศ. ตามความเห็นของที่ประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ โดยตัดความในร่างมาตรา ๖๖ ออกทั้งมาตราและนำมามาดำเนินการในหมวด ๑ บททั่วไป คณะอนุกรรมการจึงได้นำความในร่างมาตรา ๖๖ มาดำเนินการเป็นร่างมาตรา ๒๖/๑

นายอัชพร จากรุจินดา กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า ความในร่างมาตรา ๖๖ เดิมกำหนดให้มีการพิจารณาвинิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายที่ศาลฎีกาเคยวินิจฉัยไว้แต่ก่อนโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาเฉพาะในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำพิพากษาแต่เมื่อนำมาดำเนินการในหมวด ๑ บททั่วไป แล้ว ศาลชั้นต้นก็จะสามารถเสนอให้มีการพิจารณาвинิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายตามวรรคหนึ่งได้ เช่นกัน และหากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกามีคำวินิจฉัยเป็นประการใด จะมีผลผูกพันต่อการพิจารณาคดีในชั้นศาลอุทธรณ์ด้วย จึงเสนอให้นำความในร่างมาตรา ๒๖/๑ กลับไปดำเนินการเป็นร่างมาตรา ๖๖ เช่นเดิม

นางชื่นสุมน นิวาทวงศ์ ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำเนินการเมือง ชี้แจงว่า สำนักศาลมติธรรมมีข้อเสนอแนะว่า ควรให้ศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ สามารถเสนอให้มีการพิจารณาVINIจฉัยปัญหาข้อกฎหมายตามวรรคหนึ่งโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกากลับได้ด้วย

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ กล่าวว่า ควรคงความในร่างมาตรา ๖๖ ไว้ เนื่องจากหากนำมามาดำเนินการในบททั่วไปแล้ว จะทำให้ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์สามารถขอให้มีการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายตามวรรคหนึ่งในเรื่องเดียวกันได้

ประธานกรรมการเสนอตัดความในร่างมาตรา ๒๖/๑ ออกทั้งมาตรา และนำไปดำเนินการเป็นร่างมาตรา ๖๖ เช่นเดิม

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติ ดังนี้

๑. ตัดความในร่างมาตรา ๒๖/๑ ออกทั้งมาตรา
๒. คงความในร่างมาตรา ๖๖ โดยไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๘

“มาตรา ๒๘ ผู้มีอำนาจพ้องคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ได้แก่

(๑) อัยการสูงสุด

(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนด”

ประเด็นการพิจารณา

นางชื่นสุมน นิวาทวงศ์ ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำเนินการเมือง ชี้แจงว่า คณะอนุกรรมการได้ปรับปรุงเนื้อหาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำเนินการเมือง พ.ศ. ตามความเห็นของที่ประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ โดยตัดความในร่างมาตรา ๑๑ ร่างมาตรา ๑๒ และร่างมาตรา ๑๓ ออกทั้งมาตราและนำมามาดำเนินการเป็นความใน (๒) ของร่างมาตรา ๒๘ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจพ้องคดีได้แต่ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกำหนด

ประธานกรรมการกล่าวว่า รัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐ ไม่ได้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจพ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

นางชื่นสุมน นิวาทวงศ์ ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า มาตรา ๒๓๔ (๔) ของรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจอื่นที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายด้วย ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเห็นว่าการกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจพ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้

ประธานกรรมการกล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจพ้องเฉพาะในคดีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน แต่ในคดีทุจริตนั้นหากอัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่ฟ้องคดีแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะไม่สามารถพ้องคดีเองได้ อย่างไรก็ตาม อาจคงความใน (๒) ไว้ได้

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติเห็นชอบร่างมาตรา ๒๘ โดยไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐/๑

“มาตรา ๓๐/๑ ใน การยื่นฟ้องคดีต่อศาล ให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหามาศาลในวันฟ้องคดี ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลและอัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหลักฐานแสดงต่อศาลว่าได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยชอบแล้ว ให้ศาลรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้ แม้จะไม่ปรากฏผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาล

การแจ้งตามวรรคหนึ่งถ้าได้ส่งหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหา ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรแล้ว ให้ถือว่าได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยชอบแล้ว

เมื่ออัยการสูงสุดและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ยื่นฟ้องคดีตามกำหนดเวลาสำหรับความผิดที่ได้ฟ้องคดีตามมาตรา ๙๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญากำหนดแล้ว แต่ยังไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าอายุความในการฟ้องคดีและอายุความในการลงโทษลดหย่อนอยู่ จนกว่าศาลมีคำพิพากษา”

ประเด็นการพิจารณา

นางชื่นสุมน นิวาทวงศ์ ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า คณะกรรมการได้ปรับปรุงเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ตามความเห็นของที่ประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ โดยตัดความในร่างมาตรา ๑๑/๑ ออกทั้งมาตราและนำกำหนดเป็นร่างมาตรา ๓๐/๑ เพื่อให้ศาลสามารถพิจารณาคดีต่อไปได้แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะไม่มาศาลก็ตาม

ประธานกรรมการกล่าวว่า สำนักงานศาลยุติธรรมมีความกังวลว่าอัยการสูงสุดและคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจไม่พยายามติดตามตัวผู้ถูกกล่าวหามาดำเนินคดีในศาล

ที่ประชุมสอบถามและแสดงความเห็น ดังนี้

- ในทางปฏิบัติอัยการสูงสุดจะมอบหมายให้ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ของกรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นผู้ติดตามตัวผู้ถูกกล่าวหามาดำเนินคดี ส่วนความในร่างมาตรา ๓๐/๑ เป็นขั้นตอนที่อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้องคดีต่อศาลเอง จึงควรกำหนดเพิ่มเติมว่าให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ

ป.ป.ช. มีหน้าที่แสดงพยานหลักฐานต่อศาลว่าได้ดำเนินการติดตามตัวผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่ไม่สามารถติดตามตัวมาดำเนินคดีในศาลได้

- ความในมาตรา ๙๕ ของประมวลกฎหมายอาญา และร่างมาตรา ๓๐/๑ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ครอบคลุมถึงกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีคดีไประหว่างการพิจารณาคดีหรือไม่

ประธานกรรมการเสนอแก่ไขความในวรคหนึ่ง เป็นดังนี้ "...แม้จะไม่ปรากฏผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาล เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลจะออกหมายเรียกหรือหมายจับเพื่อให้ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหา มาศาลตามเวลาที่ศาลกำหนดคดีได้ ในกรณีเข่นนั้นให้ศาลออกการรับคำฟ้องไว้พิจารณา ก่อนจนกว่าจะพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว"

นางชื่นสุม นิวาทวงศ์ ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า มาตรา ๙๕ วรคสอง ของประมวลกฎหมายอาญา กำหนดว่า "ถ้าได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลแล้ว ผู้กระทำความผิดหลบหนีหรือวิกลจริตและศาลสั่งด้วยการพิจารณาไว้จนเกินกำหนดดังกล่าวแล้วนับแต่วันที่หลบหนีหรือวันที่ศาลสั่งด้วยการพิจารณา ก็ให้ถือว่าเป็นอันขาดอายุความเช่นเดียวกัน"

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า ร่างมาตรา ๓๐/๑ เป็นการฟ้องคดีโดยไม่มีตัวผู้ถูกกล่าวหา แตกต่างจากมาตรา ๙๕ ของประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นกรณีที่ได้ตัวผู้ต้องมาดำเนินคดีในศาลแล้วผู้ต้องหาหลบหนีไประหว่างการพิจารณาคดี

นายอุดม รัฐอมฤต โฆษณาชีกษาหลักษ์ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. กล่าวว่า ร่างมาตรา ๓๐/๑ เป็นกรณีการฟ้องคดีโดยไม่มีตัวผู้ถูกกล่าวหา เมื่อศาลมีคำพิพากษาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาแล้วจะจะต้องนำเรื่องอายุความมาใช้บังคับกับคำพิพากษานั้นด้วย ซึ่งอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีคดีไปจนคดีขาดอายุความ ส่วนความในวรคหนึ่งที่แก้ไขนั้นควรกำหนดให้ชัดเจนว่า ศาลต้องดำเนินการออกหมายเรียกหรือหมายจับภายในกำหนดเวลาเท่าใด

ประธานกรรมการเสนอแก่ไขความในวรคหนึ่ง เป็นดังนี้ "...แม้จะไม่ปรากฏผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาล เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลจะออกหมายเรียกหรือหมายจับเพื่อให้ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหา มาศาลตามเวลาที่ศาลกำหนดซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันก็ได้ ในกรณีเข่นนั้นให้ศาลออกการรับคำฟ้องไว้พิจารณา ก่อนจนกว่าจะพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว และให้เป็นหน้าที่ของผู้ที่ได้รับหมายเรียกและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหมายเรียกหรือหมายจับโดยเร็ว"

ที่ประชุมสอบถามและแสดงความเห็น ดังนี้

- ความในวรคหนึ่งที่แก้ไขนั้น หากผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลตามหมายเรียกภายในเวลาที่กำหนดแล้ว ศาลจะต้องออกหมายจับอีกครั้งหรือไม่ ส่วนการออกหมายเรียกของศาล ในทางปฏิบัติศาลจะสั่งให้เจ้าพนักงานของศาลเป็นผู้ส่งหมายเรียกให้กับผู้ถูกกล่าวหาเองแตกต่างจากการออกหมายจับซึ่งศาลจะสั่งให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติดำเนินการตามหมายจับต่อไป

- ความในวรคหนึ่งที่แก้ไข ความว่า "ศาลจะออกหมายเรียกหรือหมายจับ" นั้น หากศาลเห็นว่า พยานหลักฐานของอัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. น่าเชื่อถือแล้ว ศาลจะมีอำนาจออกหมายจับได้ทันทีโดยไม่ต้องออกหมายเรียก

- หากเกิดกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ที่ถูกศาลสั่งว่าเป็นคนสามัญแล้วจะมีผลต่อการพิจารณาคดีอย่างไร

ประธานกรรมการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๓๐/๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๐/๑ ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาในวันฟ้องคดี ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลและอัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหลักฐานแสดงต่อศาลว่าได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยชอบแล้ว ให้ศาลรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้ แม้จะไม่ปรากฏผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาล เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลจะออกหมายเรียกหรือหมายจับเพื่อให้ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลตามเวลาที่ศาลกำหนดซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้ศาลรอรับคำฟ้องไว้พิจารณา ก่อนจนกว่าจะพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว และให้เป็นหน้าที่ของผู้ที่ได้รับหมายเรียกและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหมายเรียกหรือหมายจับโดยเร็ว

การแจ้งตามวรรคหนึ่งถ้าได้ส่งหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหา ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรแล้ว ให้ถือว่าได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยชอบแล้ว

เมื่อเข้าฟารสูรสุตและคนทักราชทักษ ป.ป.ช. ได้เชิญศาลรับคำฟ้องที่ไว้พิจารณาตามกำหนดต่อไปแล้ว สำหรับตราชกิจที่ได้ฟ้องคดีวาระหนึ่งแล้ว หรือในกรณีที่จำเลยหลบหนีในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล มิให้นำอายุความตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญาทำให้หลักฐานนี้เสื่อม แต่เข้าไปใช้ได้ตัวผู้ถูกฟ้องต่อมาต่อจากนั้น ให้เชิญมาเข้าฟ้องต่อมาในทักษะฟ้องคดีและชากุตราชทักษในตราชกิจที่ฟ้องต่อมาต่อจากนั้น

- มีกรรมการสอบถามว่า เหตุใดความในวรรคหนึ่ง จึงกำหนดว่า “ให้เป็นหน้าที่ของผู้ที่ได้รับหมายเรียก” เนื่องจากโดยปกติศาลมีขั้นตอนการส่งหมายเรียกให้กับผู้ถูกกล่าวหา

ประธานกรรมการกล่าวว่า ความในวรรคหนึ่งที่แก้ไขนั้น กำหนดให้ผู้ที่ได้รับหมายเรียกและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหมายเรียกหรือหมายจับโดยเร็ว ทั้งนี้ เสนอแก้ไขความในวรรคหนึ่ง เป็นดังนี้ “...แม้จะไม่ปรากฏผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาล เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลจะออกหมายเรียกหรือหมายจับเพื่อให้ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลตามเวลาที่ศาลกำหนดซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้ศาลรอรับคำฟ้องไว้พิจารณา ก่อนจนกว่าจะพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว และให้เป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องต้องปฎิบัติหรือดำเนินการให้เป็นไปตามหมายเรียกหรือหมายจับโดยเร็ว

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๓๐/๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๐/๑ ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหามาศาลในวันฟ้องคดี ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลและอัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหลักฐานแสดงต่อศาลว่าได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยชอบแล้ว ให้ศาลรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้ แม้จะไม่ปรากฏผู้ถูกกล่าวหาต่อหน้าศาล เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลจะออกหมายเรียกหรือหมายจับเพื่อให้ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหามาศาลตามเวลาที่ศาลกำหนดซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้ศาลรอรับคำฟ้องไว้พิจารณา ก่อนจนกว่าจะพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว และให้เป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติหรือดำเนินการให้เป็นไปตามหมายเรียกหรือหมายจับโดยเร็ว

การแจ้งตามวรรคหนึ่งถ้าได้ส่งหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหา ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรแล้ว ให้ถือว่าได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยชอบแล้ว

เมื่อเข้าฟารสูรสุตและคนทักราชทักษ ป.ป.ช. ได้เชิญศาลรับคำฟ้องที่ไว้พิจารณาตามกำหนดต่อไปแล้ว สำหรับตราชกิจที่ได้ฟ้องคดีวาระหนึ่งแล้ว หรือในกรณีที่จำเลยหลบหนีในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล มิให้นำอายุความตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญาทำให้หลักฐานนี้เสื่อม แต่เข้าไปใช้ได้

มาตรา ๓๐/๒

“มาตรา ๓๐/๒ ในกรณีที่อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้องคดีโดยยังมิได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๓๐/๑ เมื่อศาลได้ประทับรับฟ้องแล้ว ให้ศาลออกหมายเรียกจำเลยให้มาศาลตามเวลาที่กำหนด ในกรณีที่จำเลยไม่มาศาลตามหมายเรียกดังกล่าว ให้ศาลออกหมายจับเพื่อให้อัยการหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการให้ได้ตัวจำเลยมาศาล

เมื่อพันกำหนดเวลาสามเดือนนับแต่ที่ศาลออกหมายจับตามวรรคหนึ่ง และยังไม่ได้ตัวจำเลยมาศาลให้ศาลพิจารณาคดีต่อไปได้โดยถือว่าจำเลยหลงสิทธิในการได้รับการพิจารณาต่อหน้าจำเลย แต่ไม่ตัดสิทธิจำเลยที่จะตั้งทนายความมาดำเนินการแทนตนได้ โดยให้ศาลจดรายงานไว้ และให้ศาลมีอำนาจดำเนินการพิจารณาและพิพากษาต่อไปได้โดยไม่ต้องกระทำการต่อหน้าจำเลย

บทบัญญัติมาตรานี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิจำเลยที่จะมาศาลเพื่อต่อสู้คดีในเวลาไดก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษา แต่กรรมมาศาลดังกล่าวไม่มีผลให้การไต่สวนและการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ได้ทำไปแล้วต้องเสียไป”

ประเด็นการพิจารณา

ประชานกรรมการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๓๐/๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๐/๒ ในกรณีที่อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้องคดีโดยยังมิได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๓๐/๑ เมื่อศาลได้ประทับรับฟ้องแล้ว ให้ศาลมีอักษรหน้าที่เรียกชื่อจำเลยในหัวคำสั่งและเอกสารที่ท้าทحد ในศาลนี้ที่ชื่อจำเลยไม่มากกว่าสตางค์หน่วยบาทเงินไทยตั้งแต่สักบาท และเป็นกรณีที่ศาลยังมิได้ออกหมายจับ ให้ศาลออกหมายจับเพื่อให้หัวหน้าที่รักษาทรัพย์บ้านที่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ ดำเนินการให้ได้ตัวชื่อจำเลย มากกว่าสและพิจารณาคดีต่อไปได้โดยถือว่าจำเลยสละสิทธิในการได้รับการพิจารณาต่อหน้าจำเลย แต่ไม่ตัดสิทธิจำเลยที่จะตั้งหน่ายความมาดำเนินการแทนตนได้ โดยให้ศาลมีอำนาจดำเนินการพิจารณาและพิพากษาต่อไปได้โดยไม่ต้องกระทำการต่อหน้าจำเลย

เมื่อพัฒนาหุ่นยนต์ขึ้นแต่ที่ต่อสู้กันมากขึ้นนั้น แสดงให้เห็นว่าหุ่นยนต์นี้ ไม่ได้ตัวสู้ร้ายเสีย
มากกว่า ให้ความพิชิตชนะเด็ดขาดที่สุดแล้ว เนื่องจากสัญญาณสิทธิ์ในหุ่นยนต์ได้รับการฝึกอบรมมาต่อหน้าร้ายเสีย^บ
บทบัญญัติมาตระนี้ แต่ไม่เป็นการตัดสินใจจำเลยที่จะตีหุ่นยนต์ที่กำเนิดทางเทคโนโลยีนี้ด้วยหุ่นยนต์
ชุดร้ายของตนไป แสดงให้เห็นว่ามีจุดที่ทำให้หุ่นยนต์พิชิตชนะและพิพากษาหุ่นยนต์ไปได้โดยไม่ต้องกระทำการต่อหน้า
ร้ายเสีย ประกาศเพื่อต่อสู้ด้วยความสามารถที่ศักดิ์ในเวลาใดก่อนที่ศาลจะมีคำพิพากษา แต่การมาศาลดังกล่าวไม่มีผลให้การต่อสู้วน
และการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ได้ทำไปแล้วต้องเสียไป

ឧបាទីមួយៗនៅក្នុងប្រព័ន្ធដឹកជញ្ជូនដែលមានសំណង់ថា “សាស្ត្រភាគជាមួយនឹងសាស្ត្រភាគផ្លូវការ” និង “សាស្ត្រភាគជាមួយនឹងសាស្ត្រភាគជាអ្នករាជការ” និង “សាស្ត្រភាគជាមួយនឹងសាស្ត្រភាគជាអ្នកប្រជាធិបតេយ្យ” និង “សាស្ត្រភាគជាមួយនឹងសាស្ត្រភាគជាអ្នកប្រជាធិបតេយ្យ” និង “សាស្ត្រភាគជាមួយនឹងសាស្ត្រភាគជាអ្នកប្រជាធិបតេយ្យ”

นายอภิชาต สุขคานนท์ รองประธานกรรมการ คนที่สอง กล่าวว่า เมื่อจำเลยหลบหนีคดีโดยไม่มาศาลและมีการออกหมายจับแล้ว ไม่ควรให้โอกาสจำเลยตั้งหน่ายความมาดำเนินคดีแทนตนได้ในภายหลัง

ประธานกรรมการกล่าวว่า การให้โอกาสจำเลยตั้งทนายความเพื่อต่อสู้คดีในศาลเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของจำเลยในการพิจารณาคดี จึงไม่สามารถตัดบหบัญญัติดังกล่าวได้

นายอุดม รัฐอมฤต โฆษณากรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. กกล่าวว่า กรณีที่ศาลออกหมายจับและยังไม่ได้ตัวจำเลยมาศาล ไม่ควรถือว่าจำเลยหลงสิทธิในการได้รับการพิจารณาต่อหน้าจำเลย เนื่องจากเป็นถ้อยคำในเชิงลบ แต่ควรบัญญัติถ้อยคำในลักษณะว่า “ถือว่าจำเลยได้รับสิทธิในการต่อสู้ด้วยชอบแล้ว”

ประธานกรรมการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมความในร่างมาตรา ๓๐/๒ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้ “ในกรณีที่อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้องคดีโดยยังมิได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๓๐/๑ เมื่อศาลมีคำให้ประทับรับฟ้องแล้ว ให้ศาลชั้นต้นพิจารณาและให้ห้ามศาลมีอำนาจที่ทำหน้าที่ ในคราวนี้ที่ชัก催และไม่มีศาลชั้นต้นพิจารณาและเป็นกรณีที่ศาลยังมิได้ออกหมายจับ ให้ศาลออกหมายจับเพื่อให้ศาลมีอำนาจพิจารณาคดีต่อไปได้โดยถือว่าจำเลยไม่ติดใจที่จะให้มีการพิจารณาต่อหน้าจำเลย แต่ไม่ตัดสิทธิจำเลยที่จะตั้งทนายความมาดำเนินการแทนตนได้โดยให้ศาลมีรายงานไว้ และให้ศาลมีอำนาจดำเนินการพิจารณาและพิพากษาต่อไปได้โดยไม่ต้องกระทำการหน้าจำเลย”

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๓๐/๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๐/๒ ในกรณีที่อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้องคดีโดยยังมิได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๓๐/๑ เมื่อศาลได้ประทับรับฟ้องแล้ว ให้ห้ามออกหมายเรียกตัวจำเลยในห้ามออกหมายเรียกที่ทำหลัง ในกรณีที่สำนักงาน民检察院ทุกแห่งเป็นกรณีที่ศาลยังมิได้ออกหมายจับ ให้ศาลออกหมายจับเพื่อให้อัยการหรือคนธรรมดาก่อ บ.ช. ดำเนินการให้ได้ตัวจำเลย นำเข้าคุกและพิจารณาคดีต่อไปได้โดยถือว่าจำเลยไม่ติดใจที่จะให้มีการพิจารณาต่อหน้าจำเลย แต่ไม่ตัดสิทธิจำเลยที่จะตั้งหน่ายความมาดำเนินการแทนตนได้ โดยให้ศาลจดรายงานไว้ และให้ศาลเมื่ออำนาจดำเนินการพิจารณาและพิพากษาต่องานนี้โดยไม่ต้องกระทำการต่อหน้าจำเลย

เมื่อพัฒนาหุ่นยนต์ที่สามารถสืบสานภารกิจให้ต่อเนื่องได้ ไม่ว่าจะในอดีตหรืออนาคต มนุษย์จะสามารถใช้หุ่นยนต์เหล่านี้เพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนภารกิจทางการค้า การเกษตร และอุตสาหกรรมต่างๆ ได้มากขึ้น ทำให้โลกเป็นที่ที่ดีขึ้นสำหรับทุกคน

ឧបាទីមួយៗនៅក្នុងប្រព័ន្ធដែលបានរៀបចំឡើងដូចជាអាស់ទីសម្រាប់ប្រើប្រាស់ដើម្បីបង្កើតអនុវត្តន៍យុទ្ធសាស្ត្រ។

มาตรา ๓๐/๓

“มาตรา ๓๐/๓ ในคดีที่ศาลมีคำพิพากษาแล้ว ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะยื่นคำร้องต่อศาลด้วยตนเองเพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ แต่ต้องยื่นเสียภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ศาลมีอำนาจสั่งรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ตามที่เห็นสมควร

การดำเนินการในการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการกล่าวว่า สำนักงานศาลยุติธรรมเสนอตัวร่างมาตรา ๓๐/๓ ออกทั้งหมด เนื่องจากไม่เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีการรื้อฟื้นคดีโดยเฉพาะในคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทั้งนี้หากประสงค์จะรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ ควรนำหลักการของพระราชนูญติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ มาใช้บังคับ

นายประพันธ์ นัยโภวิท กรรมการ กล่าวว่า สำนักงานศาลยุติธรรมประสงค์ให้มีการพิจารณาคดีต่อหน้าจำเลยเป็นหลัก ซึ่งร่างมาตรา ๓๐/๓ เป็นบทบัญญัติที่รองรับการพิจารณาคดีที่ดำเนินไปโดยจำเลยไม่มาศาล โดยกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาลับหลังจำเลยไปแล้ว หากภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยอาจยื่นคำขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้

ประธานกรรมการกล่าวว่า สำนักงานศาลยุติธรรมเห็นว่าการกำหนดให้มีการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ในคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จะทำให้คำพิพากษาของศาลไม่มีบรรทัดฐานที่ชัดเจนและทำให้ศาลงขาดความน่าเชื่อถือในการพิจารณาคดี

นางชื่นสุมน นิวาทวงศ์ ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า พระราชนูญติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ กำหนดหลักการว่า คดีใดที่ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้บุคคลใดต้องรับโทษอาญาในคดีนั้นแล้วอาจมีการร้องขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาพิพากษาใหม่ได้ เมื่อปรากฏว่าพยานหลักฐานซึ่งศาลได้อ่านเป็นหลักในการพิพากษาคดีอันถึงที่สุดนั้น ได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดในภายหลังแสดงว่าพยานหลักฐานนั้นเป็นเท็จหรือไม่ถูกต้องตรงกับความจริง หรือมีพยานหลักฐานใหม่อันชัดแจ้งและสำคัญแก่คดีซึ่งถ้าได้นำมาสืบในคดีอันถึงที่สุดนั้น จะแสดงว่าบุคคลผู้ต้องรับโทษอาญาโดยคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นไม่ได้กระทำความผิดอย่างไรก็ตาม หลักการตามพระราชนูญติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ ไม่สามารถนำมาใช้บังคับกับคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ เนื่องจากการรื้อฟื้นคดีตามพระราชนูญติดังกล่าวต้องยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้น ขณะที่การรื้อฟื้นคดีในคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้น

นายเจษฎ์ โภณวนิก ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า ในทางปฏิบัติของการพิจารณาคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของต่างประเทศ การรื้อฟื้นคดีไม่ทำให้ผลการพิจารณาพิพากษาของศาลเดิมเสียไป โดยจำเลยที่ไม่มาศาลสามารถยื่นคำร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่ รวมทั้งการเสนอพยานหลักฐานใหม่ต่อศาลได้

นายอุดม รัฐอมฤต โฆษณากรกรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชนูญติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. กล่าวว่า การรื้อฟื้นคดีจะใช้ในกรณีที่คำพิพากษาของศาลถึงที่สุดแล้ว แต่ต้องมีพยานหลักฐานใหม่ที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าจะทำให้ข้อเท็จจริงในคดีเปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ หลักการรื้อฟื้นคดีตามพระราชนูญติการรื้อฟื้น

คดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ หากพนักงานอัยการเป็นผู้ฟ้องคดีจะไม่สามารถยื่นคำร้องขอรื้อฟื้นคดีได้ ซึ่งมีความแตกต่างจากการรื้อฟื้นคดีอาญาของผู้ดำเนินการเมือง อย่างไรก็ตาม สามารถนำหลักการของพระราชนูญติการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ พ.ศ. ๒๕๒๖ มาใช้บังคับได้โดยการบัญญัติให้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งโดยส่วนตัวเห็นว่าการกำหนดให้มีการรื้อฟื้นคดีอาญาของผู้ดำเนินการเมืองได้จะเป็นการคุ้มครองสิทธิของจำเลยในกรณีที่ศาลมีพิจารณาพิพากษาคดีไปโดยลับหลังจำเลย

นายประพันธ์ นัยโภวิท กรรมการ กล่าวว่า กรณีให้ศาลมีพิจารณาแผนกคดีอาญาของผู้ดำเนินการเมืองพิจารณาคดีลับหลังจำเลยได้จะต้องมีบุคคลยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญติความว่าเป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อหลักนิติธรรม ดังนั้น การเปิดโอกาสให้จำเลยยื่นคำร้องขอรื้อฟื้นคดีให้หากภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่สำคัญซึ่งอาจส่งผลต่อผลการพิจารณาพิพากษาคดีได้ จะสามารถรองรับเหตุผลที่กำหนดให้มีการพิจารณาพิพากษาคดีลับหลังจำเลยได้

ประธานกรรมการเสนอแก่ไขร่างมาตรา ๓๐/๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๐/๓ ในคดีที่ศาลมีคำพิพากษาแล้วโดยมีการดำเนินกระบวนการพิจารณาตามมาตรา ๓๐/๒ ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะยื่นคำร้องต่อศาลด้วยตนเองเพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ แต่ต้องยื่นเสียภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ศาลมีอำนาจจัดส่งรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ตามที่เห็นสมควร

การดำเนินการในการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกា”

นายอุดม รัชอมฤต โฆษณากร ประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำเนินการเมือง พ.ศ. กล่าวว่า กรณีที่จะให้มีการรื้อฟื้นคดีอาญาของผู้ดำเนินการเมืองขึ้นพิจารณาใหม่ได้ ต้องเป็นกรณีที่จำเลยมายื่นคำร้องต่อศาลด้วยตนเองเท่านั้น

นายเจษฎ์ โภณวนิก ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า กรณีผู้กระทำความผิดมาศาลภายหลังที่ได้มีการพิจารณาไปโดยลับหลังจำเลยแล้ว อาจเปิดโอกาสให้มีการไต่สวนใหม่ได้ ซึ่งกรณีนี้ไม่จำเป็นต้องมีพยานหลักฐานใหม่ในคดี แต่อาจเป็นพยานหลักฐานเดิมที่จำเลยไม่เคยยื่นต่อศาล ซึ่งแตกต่างจากการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ที่ผลของการพิจารณาพิพากษาคดีเดิมจะถูกยกเลิกและต้องเริ่มพิจารณาคดีใหม่

นายอุดม รัชอมฤต โฆษณากร ประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำเนินการเมือง พ.ศ. กล่าวว่า การยื่นคำร้องให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ในเบื้องต้นต้องมีการตรวจสอบเพื่อให้ทราบว่าต้องมีการสืบพยานใหม่หรือไม่ ไม่ใช่บังคับว่าศาลต้องรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ทันที ทั้งนี้ สาระสำคัญของการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่จะต้องเป็นกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดไปแล้ว ซึ่งแตกต่างจากคดีแพ่งที่การยื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ไม่จำเป็นต้องให้ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดเสียก่อน

ประธานกรรมการกล่าวว่า ร่างมาตรา ๓๐/๓ บัญญัติให้จำเลยยื่นคำร้องให้มีการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ในทุกกรณี หากภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ซึ่งควรแก้ไขให้จำเลยยื่นคำร้องให้มีการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้เฉพาะศาลมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด ดังนั้น เสนอแก่ไขร่างมาตรา ๓๐/๓ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้ “ในคดีที่ศาลมีคำพิพากษาแล้วโดยมีการดำเนินกระบวนการพิจารณาตามมาตรา ๓๐/๒ และมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิดถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะยื่น

คำร้องต่อศาลด้วยตนเองเพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ แต่ต้องยื่นเสียภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ศาลมีอำนาจสั่งรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ตามที่เห็นสมควร”

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติแก้ไขร่างมาตรา ๓๐/๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๐/๓ ในคดีที่ศาลมีคำพิพากษาแล้วโดยมีการดำเนินกระบวนการพิจารณาตามมาตรา ๓๐/๒ และมีคำพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิด ถ้าภายหลังจำเลยมีพยานหลักฐานใหม่ที่อาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จำเลยจะยื่นคำร้องต่อศาลด้วยตนเองเพื่อขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ แต่ต้องยื่นเสียภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และให้ศาลมีอำนาจสั่งรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ตามที่เห็นสมควร

การดำเนินการในการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา”

มาตรา ๓๖

“มาตรา ๓๖ ให้โจทก์จำเลยยื่นบัญชีระบุพยานต่อศาลพร้อมสำเนาในจำนวนที่เพียงพอ ก่อนวันพิจารณาตรวจพยานหลักฐานไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

การยื่นบัญชีระบุพยานเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามวรคหนึ่งจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากองค์คณะผู้พิพากษา เมื่อมีเหตุสมควรแสดงได้ว่าไม่สามารถทราบถึงพยานหลักฐานนั้น หรือเป็นกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม หรือเพื่อให้โอกาสแก่จำเลยในการต่อสู้คดี”

ประเด็นการพิจารณา

นายอุดม รัฐอมฤต โฆษณากรกรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. กล่าวว่า หลักเกณฑ์การยื่นบัญชีระบุพยานเป็นลักษณะการพิสูจน์ข้อเท็จจริงในระบบกล่าวหา ซึ่งกรณีดังกล่าวควรให้ศาลเป็นผู้ดำเนินการเรียกให้โจทก์จำเลยเสนอพยานหลักฐานต่อศาลอันเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีในระบบไปต่อส่วน ทั้งนี้ ไม่ควรกำหนดให้การยื่นบัญชีระบุพยานเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามร่างมาตรา ๓๖ วรรคสอง เป็นเหตุในการตัดพยานหลักฐาน เนื่องจากจะเป็นลักษณะของการดำเนินคดีโดยคู่ความ

ประธานกรรมการกล่าวว่า เหตุที่ต้องบัญญัติให้การยื่นบัญชีระบุพยานเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามวรคหนึ่งจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากองค์คณะผู้พิพากษา เพื่อเป็นการบังคับให้โจทก์จำเลยต้องยื่นบัญชีระบุพยานต่อศาลก่อนวันพิจารณาตรวจพยานหลักฐานไม่น้อยกว่าเจ็ดวันตามความในวรคหนึ่ง

นายอุดม รัฐอมฤต โฆษณากรกรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. กล่าวว่า โดยปกติการพิจารณาข้อเท็จจริงในคดีศาลมจะเป็นผู้กำหนดกระบวนการพิจารณาให้โจทก์จำเลยยื่นพยานหลักฐานต่อศาลเพื่อพิสูจน์ความจริง แต่การบัญญัติให้โจทก์จำเลยยื่นบัญชีระบุพยานต่อศาลก่อนวันพิจารณาตรวจพยานหลักฐานไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เป็นการขัดแย้งกับระบบไปต่อส่วนคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มีหลักการสำคัญในการให้ศาลเป็นผู้มีหน้าที่หลักในการค้นหาความจริง

ประธานกรรมการกล่าวว่า ร่างมาตรา ๓๖ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้โจทก์จำเลยมีหน้าที่ยื่นบัญชีระบุพยานต่อศาลเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริง แต่บทบัญญัติในร่างมาตรา ๓๗ วรรคสอง ได้บัญญัติรับรองไว้แล้วว่า เพื่อประโยชน์ในการค้นหาความจริง แม้จำเลยจะไม่ได้ยื่นบัญชีระบุพยาน หรือมีการโต้แย้งพยานหลักฐาน ภายหลังวันตรวจพยานหลักฐาน องค์คณะผู้พิพากษาก็สามารถไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน

เพิ่มเติมได้ ซึ่งหมายความว่าร่างมาตรา ๓๖ ได้กำหนดหน้าที่ให้แก่โจทก์จำเลยว่าต้องกระทำอย่างไรเกี่ยวกับพยานหลักฐานที่จะเสนอต่อศาล แต่ก็ไม่เป็นการตัดอำนาจของศาลในการค้นหาความจริงของได้

นายประพันธ์ นัยโภวิท กรรมการ กล่าวว่า ระบบไปส่วนเป็นระบบของการค้นหาความจริง ซึ่งโจทก์จำเลยต้องนำพยานหลักฐานมาแสดงต่อศาล แต่หากเป็นกรณีที่โจทก์จำเลยมิได้เสนอพยานหลักฐานต่อศาลหรือไม่ทราบว่ามีพยานหลักฐานใดที่ควรเสนอต่อศาล ศาลย่อมมีอำนาจได้ส่วนทางข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมเองได้

นายอุดม รัฐอมฤต โฆษณากรกรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. กล่าวว่า ร่างมาตรา ๓๖ บัญญัติในลักษณะให้โจทก์และจำเลยต่อสู้กันในคดี ซึ่งโจทก์ในคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คือ หน่วยงานภาครัฐ ดังนั้น การกำหนดให้โจทก์จำเลยยื่นบัญชีระบุพยานต่อศาล จึงเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากเป็นการบัญญัติให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีในระบบกล่าวหาซึ่งไม่ใช่หลักการค้นหาความจริงโดยศาล

ประธานกรรมการกล่าวว่า บทบัญญัติในร่างมาตรา ๓๖ วรรคสอง บัญญัติขึ้นเพื่อป้องกันมิให้คู่ความในคดีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้เปรียบในการเสนอพยานหลักฐานต่อศาล โดยเฉพาะการเสนอพยานหลักฐานที่ไม่เปิดโอกาสให้คู่ความอีกฝ่ายได้แย้งหรือหักล้างพยานหลักฐานได้ ดังนั้น ร่างมาตรา ๓๖ จึงบัญญัติให้โจทก์จำเลยยื่นบัญชีระบุพยานต่อศาลภายใต้เวลาที่กำหนด และหากยื่นบัญชีระบุพยานเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่งสามารถกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากองค์คณะผู้พิพากษาแล้ว

นายอุดม รัฐอมฤต โฆษณากรกรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. กล่าวว่า การพิจารณาพยานหลักฐานในระบบไปส่วนมีหลักการว่า ศาลสามารถรับฟังพยานหลักฐานที่สามารถพิสูจน์ข้อเท็จจริงในคดีได้ทุกชนิด เว้นแต่พยานหลักฐานที่กฎหมายบัญญัติห้ามมิให้รับฟัง

ประธานกรรมการกล่าวว่า หลักการรับฟังพยานหลักฐานที่สามารถพิสูจน์ข้อเท็จจริงได้ทุกชนิด เว้นแต่พยานหลักฐานที่กฎหมายบัญญัติห้ามมิให้รับฟัง คณะกรรมการจะปรึกษาหารือกับสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อนำหลักการดังกล่าวมาบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยจะเชิญผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรมมาร่วมประชุม กับคณะกรรมการเพื่อชี้แจงรายละเอียดอีกครั้งหนึ่ง

นายอุดม รัฐอมฤต โฆษณากรกรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. กล่าวว่า ระบบการพิจารณาคดีของไทยทั้งในคดีแพ่งและคดีอาญาคือหลักการในระบบกล่าวหาเป็นหลัก ดังนั้น การนำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับกับการพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยอนุโลมอาจทำให้เกิดปัญหาในการค้นหาความจริงในคดีได้ จึงควรบัญญัติหลักการป้องกันมิให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาเป็นเครื่องกำกับการใช้คุลพินิจของศาลในการค้นหาความจริง

ประธานกรรมการมองหมายให้คณะกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ปรับปรุงและแก้ไขถ้อยคำในประเด็นที่คณะกรรมการได้พิจารณาแล้ว และเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ให้ที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอีกครั้งหนึ่งในวันพุธ ที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติเห็นชอบร่างมาตรา ๓๖ โดยไม่มีการแก้ไข

นายอุดม รัฐอมฤต โฆษณากรรมการ รายงานความคืบหน้าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครุการเมือง ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครุการเมือง พ.ศ. span> ภานิติบัญญัติแห่งชาติ ว่าคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครุการเมือง พ.ศ. ในเบื้องต้นแล้ว โดยส่วนใหญ่จะแก้ไขเพิ่มเติมประเด็นเรื่องระยะเวลาการดำเนินการต่าง ๆ และถ้อยคำที่ตกหล่นเป็นหลัก สำหรับประเด็นที่ยังรอการพิจารณา ได้แก่ เรื่องเงินค่าบำรุงพระครุการเมือง เงินทุนประจำ และจำนวน สมาชิกพระครุการเมือง เป็นต้น ทั้งนี้ ได้อภิปรายในที่ประชุมว่าการจะปฏิรูปพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครุการเมืองได้ ประชาชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในพระครุการเมืองอย่างแท้จริงโดยการให้ประชาชนเสียค่าบำรุงพระครุการเมือง เพื่อให้พระครุการเมืองเป็นสถาบันการเมืองของประชาชน และไม่ตကอยู่ภายใต้อันตรีของอิทธิพลใด ๆ

ประธานกรรมการกล่าวว่า พระครุการเมืองที่จะเข้ามามีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างน้อยควรจะต้องมีทุนประจำในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของพระครุการเมืองเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินนั้น สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน โดยมีประเด็นสำคัญในการเสนอให้ปรับฐานะของเจ้าหน้าที่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเป็นข้าราชการ นอกจากนี้ ในช่วงที่ผ่านมา มีบุคคลตั้งข้อสังเกตต่อระบบ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบจัดสรรปันส่วนผสมว่าเป็นระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่มีแหล่งที่มาที่ชัดเจน

นายเจษฎ์ โภณவณิก ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า ระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบจัดสรรปันส่วนผสม ใช้ในหลายประเทศแต่รายละเอียดอาจมีความแตกต่างกันไปตามแต่ลักษณะของการนำไปปรับใช้ของประเทศนั้น ๆ

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ กล่าวว่า ระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบจัดสรรปันส่วนของไทยซึ่งเป็นการนำcame แบบจัดสรรปันส่วนผสม ให้ในหลายประเทศแต่รายละเอียดอาจมีความแตกต่างกันไปตามแต่ลักษณะของการนำไปปรับใช้ของประเทศนั้น ๆ

นายอุดม รัฐอมฤต โฆษณากรรมการ กล่าวว่า ระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบจัดสรรปันส่วนผสมเป็นระบบเลือกตั้งที่คำนึงถึงทุกคะแนนเสียงของประชาชน นอกจากนี้ ยังมีการวิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นการกำหนดคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสรภาพและศาลรัฐธรรมนูญว่า ต้องเป็นผู้ที่มีความเชื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวได้มีการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ มาช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้ว ไม่ใช่คุณสมบัติที่กำหนดขึ้นใหม่ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐

จากนั้น นายประพันธ์ นัยโกวิท ประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง รายงานความคืบหน้าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. span> ภานิติบัญญัติแห่งชาติ ว่าคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาถึงร่างมาตรา ๖๕ โดยในวันพุธ ที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จะพิจารณาหมวด ๔ บทกำหนดโทษ และบทเฉพาะกาล ส่วนประเด็นที่สำนักงาน

คณะกรรมการการเลือกตั้งได้นำเสนอประเด็นข้อห่วงใยเกี่ยวกับหลักการที่บัญญัติในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง เช่น อำนาจการพอกพาอาชุรปีน หรือเรื่องการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ เป็นต้น โดยประเด็นสำคัญที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเสนอคือประเด็นเกี่ยวกับสวัสดิการของพนักงานสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งภายหลังเกษียณอายุ ซึ่งในประเด็นนี้เลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีได้เสนอแนะทางออกให้แก่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าจะต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อไม่ต้องบัญญัติไว้ในกฎหมาย ส่วนประเด็นที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่งคือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีข้อเสนอให้บัญญัติหน้าที่และอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งในการจัดอบรมประชาธิปไตยให้แก่ประชาชน ซึ่งตนได้ชี้แจงต่อที่ประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้งและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งด้วยว่าต้องดำเนินการอยู่แล้วแม้ไม่บัญญัติไว้ในกฎหมายก็ตาม ดังนั้น รูปแบบบริการบัญญัติหลักการในเรื่องดังกล่าว คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจึงบัญญัติให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ดำเนินการ ส่วนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งมอบหมายจึงไม่จำเป็นต้องบัญญัติให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหน้าที่และอำนาจในเรื่องในการจัดอบรมประชาธิปไตยให้แก่ประชาชนซึ่งอีก อย่างไรก็ตาม มีกรรมการวิสามัญได้ตั้งข้อสังเกตว่าควรบัญญัติให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจในเรื่องดังกล่าวไว้ด้วย

นายภัทร คำพิทักษ์ กรรมการ กล่าวว่า ประเด็นคำแปรญัติร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีประเด็นที่น่าสนใจคือ (๑) การดำรงตำแหน่งของกรรมการการเลือกตั้งชุดปัจจุบัน (๒) คณะกรรมการการเลือกตั้งการเลือกตั้งประจำจังหวัด (๓) สวัสดิการของพนักงาน และ (๔) อำนาจการจัดหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยในประเด็นเรื่องอำนาจการจัดหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีความเห็นเป็นสองฝ่าย โดยฝ่ายที่เห็นด้วยว่าควรบัญญัติหลักการโดยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจในการจัดหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ให้เหตุผลว่าหากไม่บัญญัติไว้จะไม่มีผู้รับผิดชอบงานด้านการเผยแพร่ประชาธิปไตย อย่างไรก็ตาม ที่ประชุมตั้งข้อสังเกตร่างมาตรา ๕๙ อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งในการแต่งตั้งผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดว่าเหตุใดร่างมาตรา ๕๙ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจึงบัญญัติอำนาจการแต่งตั้งผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ประธานกรรมการกล่าวว่า องค์พยายามในการจัดตั้งการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ทั้งการแต่งตั้งผู้ตรวจการเลือกตั้ง และผู้อำนวยการการการเลือกตั้งซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่จัดการเลือกตั้งแทนคณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นการใช้อำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจึงกำหนดให้อำนาจการแต่งตั้งผู้อำนวยการการการเลือกตั้งประจำจังหวัด เป็นอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประกอบกับปัจจุบันหัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเรียกว่า “ผู้อำนวยการการการเลือกตั้งประจำจังหวัด” ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ คณะกรรมการจึงบัญญัติให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้แต่งตั้งผู้อำนวยการการการเลือกตั้งประจำจังหวัด

นายอภิชาต สุขคานนท์ รองประธานกรรมการ คนที่สอง กล่าวว่า ในกรณีแต่งตั้งผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๐ ในทางปฏิบัติเลขานุการคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้พิจารณาบุคคลที่มีความเหมาะสมเสนอต่อคณะกรรมการการการเลือกตั้งเพื่อพิจารณาและมีมติแต่งตั้ง

นายปกรณ์ นิลประพันธ์ เลขาธุการกรรมการ คนที่หนึ่ง ชี้แจงว่า ประเด็นที่คณะกรรมการอธิการ วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. spanning> สถาบันตีบัญญัติแห่งชาติ ตั้งข้อสังเกตในเรื่องอำนาจการแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้งไปเป็นผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนั้น ได้ชี้แจงว่าเป็นการแต่งตั้งเพียงชั่วคราวเพื่อ เป็นผู้ดำเนินการจัดการการเลือกตั้งในจังหวัดนั้น แต่ประเด็นปัญหาที่มีการอภิปรายกันคือแม้ร่างมาตรา ๕๙ จะกำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งก็ตาม แต่หากบุคคลตั้งกล่าวกระทำผิดวินัย เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นได้หรือไม่

นายอัชพร จาธุจินดา กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญ ชี้แจงว่า ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเป็นพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้งเมื่อกระทำผิดวินัยสามารถดำเนินการลงโทษทางวินัยได้

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

ที่ประชุมมีมติให้นัดประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญครั้งต่อไปในวันอังคาร ที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เมื่อประชุมเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ประธานกรรมการได้กล่าวขอบคุณผู้เข้าร่วมประชุมและ กล่าวปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๑๕ นาฬิกา

นางสาวอัจฉรา สวนสมุทร

วิทยากรชำนาญการพิเศษ

นายสกนธ์ พรหมบุญตา

นิติกรชำนาญการ

นายณพน์ ธุลีจันทร์

นิติกรปฏิบัติการ

นายรัฐภูมิ คำศรี

นิติกรชำนาญการพิเศษ

ผู้จัดบันทึกการประชุม

นางสาวจินดารักษ์ แสงกาญจนวนิช

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง

สำนักกรรมการฯ ๒

ผู้ตรวจทาน

เอกพล ยุทธนากรชัย/พิมพ์